

MIESIĘCZNIK KOŚCIELNY

PARAFII

ŚW. TRÓJCY

Rok założenia
1929

Towarzystwo Parafialne
Parafii
Świętej Trójcy

ISSN 1428-1732

Bydgoszcz, Boże Narodzenie 2023/styczeń 2024

nr 1 (320) 2024

Policzomnia na sklepieniu głównej nawy naszego kościoła

Jest tylko jeden Bóg, Stwórca całego Wszechświata. Konstruktor, który podtrzymuje go w istnieniu dlatego, że nas kocha. Pomimo swej wielkości nie może być obojętny widząc biedę naszego grzechu i braku stałości w postawie miłości do człowieka i do Niego. Dlatego posyła na ten świat największy swój Skarb – Swojego Syna.

Wraz z ks. Michałem, ks. Karolem i ks. Henrykiem życzymy wszystkim świątecznym Gościom, Sympatykom naszej Parafii

i Parafianom – odkrywania tego, że Bóg kocha nas nie tylko za coś, ale częściej pomimo czegoś i daje swojego Syna, byśmy znajdowali sens naszego codziennego zmagania i prawdziwą drogę do Domu Ojca w Niebie. Niech wypełni także nasze serca swoim pokojem i obdarzy zdrowiem w całym 2024 roku.

Wasi Duszpasterze
ze współpracownikami
i redakcją MK

*Narodził się Jezus Chrystus
bądźmy weseli,
chwałę Mu na wysokości
nuć Anieli:
Gloria, gloria in excelsis Deo.*

*I my także chwałę dajmy
Dzieciątku temu,
jako Panu nieba, ziemi
Zbawcy naszemu:
Gloria, gloria in excelsis Deo.*

Z ŻYCIA PARAFII

- Rozważając adwentową postawę Maryi zachęcamy rodziców i dziadków zatroskanych o swoje dzieci lub wnuki, które zagubiły swoją wiarę do włączenia się w Żywy Różaniec Rodziców i Dziadków. To tylko jedna dziesiątka różańca dziennie, odmawiana w intencji swojego dziecka lub wnuka i równocześnie moc wspólnej modlitwy, nawet jeżeli jest ona przeżywana indywidualnie. Zapisy przyjmuje ks. Proboszcz.
- W niedzielę, 3 grudnia na fundusz Pomocy Kościołowi na Wschodzie, dzięki ofiarności Parafian, zebraliśmy prawie 600 zł.
- Odbyło się kolejne, trzecie spotkanie Rady Parafialnej, powołanej przez ks. Proboszcza.
- 24 grudnia – Wigilia Bożego Narodzenia. Przeżyjmy ją według duchowości i tradycji katolickiej. Gromadzimy się wokół stołu na

krytego białym obrusem (oznaka czystości i świętości Dzieciątka i Rodziny), ustawiamy dodatkowe nakrycie (znak naszej pamięci o zmarłych i podróżujących). Wieczerzę wigilijną rozpoczynamy od znaku krzyża i zapalenia świecy. Następnie najstarszy członek rodziny (a w niektórych rodzinach najmłodsze dziecko potrafiące czytać) odczytuje fragment Ewangelii o narodzeniu Jezusa (Łk 2, 1-7), po czym modlimy się za rodzinę modlitwą *Ojcze nasz*, a za naszych zmarłych odmawiamy *Wieczny odpoczynek*. Łamiąc się pobłogosławionym opłatkiem, składamy sobie życzenia. Pamiętajmy, aby wieczerza wigilijna była postna i bez alkoholu. *red.*

BOŻE MIŁOSIĘRDZIE POTĘGA ŁASKI, ORĘDZIA NADZIEI OBJAWIENIA I WIZJE cz.4

W maju 1936 roku siostra Faustyna przyjechała do Krakowa. W październiku podczas ośmiodniowych rekolekcji miała wizję piekła. Tak ją opisała:

Dziś byłam w przepaściach piekła, wprowadzona przez anioła. Jest to miejsce wielkiej kaźni, jakież jest obszar jego strasznie wielki. Rodzaje mąk, które widziałam: pierwszą męką, która stanowi piekło, jest utrata Boga; drugie – ustawiczny wyrzut sumienia; trzecie – nigdy się już ten los nie zmienia; czwarta męka – jest ogień, który będzie przenikał duszę, ale nie zniszczy jej, jest to straszna męka, jest to ogień czysto duchowy, zapalony gniewem Bożym; piąta męka – jest ustawiczna ciemność, straszny zapach duszący, a chociaż jest ciemność, widzą się wzajemnie szatani i potępione dusze, i widzą wszystko zło innych i swoje; szósta męka – jest ustawiczne towarzystwo szatana; siódma męka – jest straszna rozpacz, nienawiść Boga, złorzeczenia, przekleństwa, bluźnierstwa. Są to męki, które wszyscy potępieni cierpią razem, ale to jest nie koniec mąk. Są męki dla dusz poszczególne, które są mękami zmysłów: każda dusza czym grzeszyła, tym jest dręczona w straszny i nie do opisania sposób. Są straszne lochy, otchłanie kaźni, gdzie jedna męka odróżnia się od drugiej; umarłabym na ten widok tych strasznych mąk, gdyby mnie nie utrzymywała wszechmoc Boża. Niech grzesznik wie: jakim zmysłem grzeszy, takim dręczony będzie przez wieczność całą. Piszę o tym z rozkazu Bożego, aby żadna dusza nie wymawiała się, że nie ma piekła, albo tym, że nikt tam nie był i nie wie, jak tam jest”.

Czyściec i piekło to nie jedyne wizje, jakich doświadczyła. Bóg w swym nieskończonym Miłosierdziu ukazał jej także niebo.

cdn.
Na podst.: *Boże Miłosierdzie*, DW Rafael, oprac. ep

KALENDARIUM MIESIĄCA

Boże Narodzenie 2023

24 XII – 4. niedziela adwentu.

PASTERKA o godz. 24⁰⁰.

Ofiary z tacy przeznaczone będą na Fundusz Ochrony Życia

25 XII – Uroczystość Narodzenia Pańskiego

26 XII – Święto Świętego Szczepana – pierwszego męczennika. Ofiary z tacy przeznaczone zostaną na potrzeby uczelni katolickich

27 XII – Święto św. Jana Apostoła i Ewangelisty

28 XII – Święto św. Młodzianków Męczenników

31 XII – Święto Świętej Rodziny: Jezusa, Maryi i Józefa.

Dzień Modlitw o Świętość Małżeństw i Rodzin.

Zakończenie roku kalendarzowego. O godz. 18⁰⁰ Msza Święta dziękczynna za otrzymane łaski w mijającym roku.

Duszpasterskie odwiedziny – kolędę rozpoczynamy 27 grudnia na zasadach obowiązujących przed pandemią. W czasie kolędy, Msze Święte od poniedziałku do piątku rano bez zmian, a po południu o 15¹⁵. Nie ma Mszy Świętych wieczornych. Biuro Parafialne czynne w poniedziałki i piątki od 10⁰⁰ do 11, a we wtorki, środy i czwartki tylko w sprawach cmentarnych od 16⁰⁰ do 17⁰⁰.

Kolędujemy w dni powszednie od godz. 16⁰⁰, a w soboty od 14⁰⁰. Osoby, które nie mogą przyjąć kolędy w wyznaczonym terminie, prosimy o kontakt z kapłanem,

który ma zaplanowaną kolędę w tym domu. Przygotujmy biały obrus lub serwetę, krzyż, świece, kropidło i wodę święconą. Przypominamy, że woda przywieziona z cudownych źródełek m.in. z Lichenia, Częstochowy czy Lourdes nie jest wodą święconą. Wodę święconą można pobrać z pojemnika przy wyjściu bocznym z kościoła.

Styczeń 2024

ROK ABP. ANTONIEGO BARANIAKA

1 I – uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi.

Światowy Dzień Modlitw o Pokój

4 I – pierwszy czwartek m-ca

5 I – pierwszy piątek m-ca

6 I – Uroczystość Objawienia Pańskiego.

7 I – niedziela Chrztu Pańskiego.

Koniec okresu Narodzenia Pańskiego

14 I – 2. niedziela zwykła

17 I – wspomnienie św. Antoniego – opata. Dzień Judaizmu

18 I – początek Tygodnia Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan

19 I – wspomnienie św. Józefa Sebastiana Pelczara – bpa

21 I – 3. niedziela zwykła. Niedziela Słowa Bożego.

Dzień Babci

22 I – Dzień Dziadka

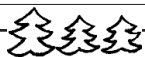
24 I – wspomnienie św. Franciszka Salezego – bpa i dra Kościoła

25 I – Święto nawrócenia św. Pawła Apostoła

26 I – wspomnienie św. Tymoteusza i Tytusa – biskupów

28 I – 4. niedziela zwykła

31 I – wspomnienie św. Jana Bosko – prezbitera.

Myśl miesiąca

„Bóg ma najwięcej siły w Miłości”
bł. Jerzy Popiełuszko

Z ŻYCIA
DIECEZJI

Niepokalanie Poczęta

Ósmego grudnia minęły już trzydzieści dwa lata, gdy po raz pierwszy popłynęły z radiowej katolickiej rozgłośni w Toruniu – sygnał, a zaraz potem słowa powitania: „**Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus i Maryja zawsze Dziewica**”.

Od początku twórca tak wielkiego i wspaniałego dziś dzieła, o. dr Tadeusz Rydzik, powierzył wszystko Maryi i tak też nazwał tę rozgłośnię: „**RADIO MARYJA**”. Tworząc to radio, nie wiedział – udostępniając słuchaczom mikrofon, pozwalając na zadawanie pytań, snuąc refleksji czy dzielenie się doświadczeniami na antenie – że stworzy jedną wielką rodzinę. A tak się stało. A rodzina musi się spotykać – taki to jest zwyczaj. Na przykład na ogólnopolskich pielgrzymkach dziękczynnych – spotykają się wówczas w Częstochowie czy w Toruniu, by dziękować swej cudownej Patronce – Maryi Niepokalanie Poczętej za opiekę. Natomiast liczne, rozsiane po całym kraju i poza jego granicami koła i biura R. M. organizują systematycznie, przez okrągły rok, spotkania (np. formacyjne czy opłatkowe) w swych parafiach, zapraszając ojców redemptorystów wraz z rodziną Radia Maryja z dekanatu, by wspólnie przeżywać bliskość z Jezusem i Maryją. Tego właśnie tak pięknie uczy ta rozgłośnia.

Tak też było i tym razem, gdy 8 grudnia przeżywaliśmy uroczystość Najświętszej Maryi Panny Niepokalanie Poczętej. Gościnnie mury bydgoskiej Katedry wypełniły liczne delegacje Rodziny Radia Maryja oraz parafianie. Czuto się tę radość i miłość,

APEL JASNOGÓRSKI JEST Z NAMI JUŻ 70 LAT!

8 grudnia 1953 r. zaledwie kilka osób zgromadziło się w kaplicy jasnogórskiego sanktuarium przed Cudownym Obrazem MB w Częstochowie, by prosić o uwolnienie internowanego wówczas Prymasa kardynała Stefana Wyszyńskiego i modlić się za Ojczyznę. Modlitwę poprzedziła Msza Święta, celebrowana przez ówczesnego ordynariusza częstochowskiego bpa Zdzisława Golińskiego. Homilię wygłosił przeor Jasnej Góry o. Jerzy Tomziński, z którego ust płynęły słowa: *Staniemy dziś wszyscy na jasnogórski apel. (...) Wszyscy, zbratani jedną myślą, jednym polskim sercem, staniemy przy naszej Pani i Królowej, przy Matce i Pocieszycielce, aby prosić i zebrać za Polską, za naród.*

W tym samym dniu, uwięziony w klasztorze w Stoczku Warmińskim Prymas Stefan

PATRONI DIECEZJI BYDGOSKIEJ

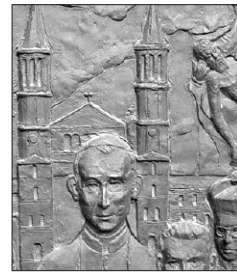
MATKA
BOŻA
PIĘKNEJ
MIŁOŚCI
BYDGOSKA
PANI

8 IX – NMP Matki
Pięknej Miłości

BŁ. BISKUP
MICHAŁ
KOZAL

14 VI – wspomnienie
bł. M. Kozala biskupa
i męczennika

i wrażenie, że wszyscy się znają. Uroczystej Mszy Świętej przewodniczył bydgoski biskup Krzysztof Włodarczyk. W swej homilii mówił, jak bardzo realna i chwalebna jest obecność Maryi w Kościele, która będąc Matką Jezusa ma ogromny, zbawczy wpływ na rolę Kościoła w świecie. Biskup dziękował o. Tadeuszowi i wszystkim ojcom redemptorystom za codzienny trud i ciągłe tworzenie Radia Maryja, które rodzi poczucie uczestnictwa i jedności w wielkiej Rodzinie. Dziękował za nieustanne jej budowanie i pielęgnowanie, bowiem słuchacze nie tylko słuchają RM, ale się też z nim identyfikują. Biskup dziękował ojcom za ich miłość do

Maryi, do Kościoła, do Ojczyzny, bowiem przez modlitwę, katechezy i pieśni doskonałą duchowo słuchaczy. Ci zaś żyją tymi samymi normami etycznymi i zwyczajami moralnymi, zdobywając wielkie poczucie bezpieczeństwa. Na zakończenie prosił Niepokalaną o dalszą, nieustanną opiekę dla nas, dla Radia Maryja i jego twórców.

Wśród uczestników uroczystości Matki Bożej Niepokalanie Poczętej byli też nasi parafianie, a w gronie kapłanów – ks. proboszcz Janusz Tomczak. Wszyscy tworzyli wielką, piękną wspólnotę Rodziny Radia Maryja, dla której wzorem i Przewodniczką jest sama Matka Boża, Maryja. *Barbara*

Wyszyński dokonał Aktu oddania się w niewolę Matce Bożej, zawierając Jej swoje dalsze życie.

Dziś Apel Jasnogórski gromadzi miliony Polaków w kraju i za granicą.

Na Apel Jasnogórski w jego obecnej formie składają się: fanfary przy odsłonięciu Cudownego Obrazu Matki Bożej, pieśń „Bogurodzica Dziewica”, trzykrotnie śpiewany hymn: „**Maryjo, Królowo Polski, jestem przy Tobie, pamiętam czuwać**” oraz rozważanie prowadzone najczęściej przez biskupów z różnych diecezji, przez zaproszonych gości, a także przez oo. paulinów. Po okolicznościowym rozważaniu odmawiana jest dziesiątka różańca z antyfoną „Pod Twoją obronę”.

Nabożeństwo kończy się błogostawieństwem, najczęściej najwyższego rangą w hierarchii kościelnej obecnego na apelu duchownego.

Święty Jan Paweł II nazwał Apel Jasnogórski „Modlitwą polskich serc”

W naszym kościele z inicjatywy p. Ani Błażej – od wielu już lat – w każdy pierwszy wtorek miesiąca o 21⁰⁰ łączymy się duchowo z Jasną Górą podczas Apelu Jasnogórskiego. *ep*

NASZ KOŚCIÓŁ

W świątecznym numerze MK zamieszczamy następną porcję zdjęć nadesłanych na nasz wakacyjny konkurs fotograficzny. To fotografie przedstawiające rzeźby, obrazy, witraże i polichromie św. Michała Archanioła i św. Archanioła Gabriela.

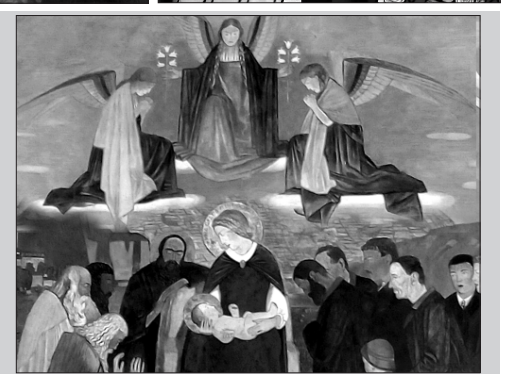
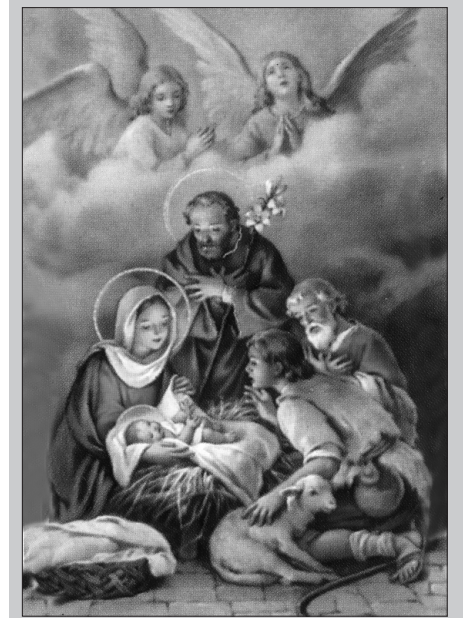
Bardzo dziękujemy wszystkim uczestnikom konkursu. Wydruki zdjęć w kolorze będzie można zobaczyć na planszach w bocznej nawie kościoła.

A ponieważ jest to czas Świąt Bożego Narodzenia, pamiętajmy także o aniołach, którzy zwiastowali pasterzom dobrą nowinę i o których śpiewamy w kolędach.

*Z narodzenia Pana dzień dziś wesoły.
Wyśpiewują chwałę Bogu żywoży!
Radość ludzi wszędy słynie
Anioł budzi przy dolinie
Pasterzów, co paśli pod borem woły!
Ale gdy anielskie głosy słyszeli,
Zaraz do Betlejem prosto bieżeli.
Tam witali w żłobie Pana,
Poklękali na kolana
I oddali dary, co z sobą wzięli.*

Na pamiątkowym obrazku kolędowym z 1995 r. (foto obok) jest Święta Rodzina, pasterze i aniołowie wyśpiewujący „Gloria” na chwałę Jezusowi.

Czytelnikom naszego miesięcznika życzę opieki Bożej Dzieciny na czas świąteczny i cały nowy 2024 rok. *Alina*

Mój Patron

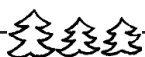
19 stycznia

Święty Henryk, biskup i męczennik wywodzi się z Anglii. Z grupą misjonarzy wyruszył, by ewangelizować Danię, Szwecję i Norwegię. W 1153 roku przebywał w Szwecji, towarzysząc legatowi papieskiemu kardynałowi Mikołajowi z Albano, późniejszemu papieżowi Hadrianowi IV. Henryk był wspaniałym organizatorem i wyróżniał się wielką gorliwością apostołską. To spowodowało, iż wybrano go biskupem

Uppsali, ówczesnej stolicy Szwecji. Henryk nie próżnował. Rozpoczął budowę katedry w tym mieście. Ofiarnie pracował nad umocnieniem Kościoła katolickiego w tym kraju, w czym ogromne wsparcie znajdował u władcy, św. króla Eryka IX. Obaj ewangelizowali pogańską Finlandię – tworzyli struktury kościelne, sprowadzili misjonarzy i budowali świątynie. Potem św. Eryk wrócił. Jednak Henryk pozostał, by nadal szerzyć wiarę i budować kościoły fiński. Zginął 19 stycznia około 1160 roku

z rąk wieśniaka, którego wcześniej obłożył klątwą kanoniczną za zabójstwo. Morderca przeniósł jego ciało na taflę jeziora Kyuolo, obcinając mu wcześniej palec, na którym widniał pierścień biskupi. Pochowano go w Nousis, dokąd przybywały liczne pielgrzymki i szybko szerzył się kult. Wybudowano więc kościoły i złożono ciało. W dwa lata po śmierci Hadrian IV zezwolił na kult publiczny Henryka. Około 1300 roku relikwie przeniesiono do katedry w Abo, skąd w 1720 Rosjanie je zabrali i relikwie

cd. na str. 5

UCZESTNICZĘ WE WSPÓLNOŚCI KOŚCIOŁA

WCIELONY BÓG Z NAMI JEST...

Nam, którzy tak często kroczyliśmy w ciemnościach, dana została szansa ujrzania Światłości. *Dziecię się nam narodziło, Syn został nam dany*, woła prorok Izajasz. A św. Łukasz przybliżył nam głos anioła, który woła do pasterzy (i do każdego z nas): *zwiastuję wam radość wielką, dziś bowiem w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, Mesjasz, Pan!* Światło zabłyśnię nad nami, bo Chrystus się nam narodził. Nazwano Go imieniem: Przedziwny Doradca, Bóg Mocny, Książę Pokoju, a Jego królestwu nie będzie końca. – Czy ta wspaniała wiadomość do nas dotarła?! Jeśli tak, to możemy ogłosić, że zaczyna się «Boże Narodzenie».

Jednak może ktoś powiedzieć: przecież Pan Bóg nie ma początku, ani końca, to jak może się narodzić? Przecież **Bóg nie może się narodzić na nowo, On jest Odwieczny!**

Dlatego też określenie «Boże Narodzenie», wymaga teologicznego doprecyzowania i właściwego rozumienia. Tak więc uroczystości, które obchodzimy 25 grudnia, dogmatycznie i liturgicznie nie nazywamy Bożym Narodzeniem, lecz nazywamy: **«Uroczystością Narodzenia Pańskiego»**.

Narodzony w Betlejem Jezus jest w pełni Bogiem i w pełni człowiekiem. Dlatego też Tajemnica Wcielenia Syna Bożego pozostaje dla nas, wierzących, TAJEMNICĄ wiary. Autor znanej nam pieśni kolędowej – „Bóg się rodzi” – próbował ująć tę tajemnicę poprzez zestawienie kilku, można powiedzieć – paradoksów. I tak:

Bóg jest odwieczny, ale się rodzi.
Ma Moc, a jednak truchleje.
Pan niebiosów, a obnażony.
Ogień, ale krzepnie.
Blask i ciemnieje.

Ma granice i jednocześnie
jest nieskończony.
Wzgardzony, ale okryty chwałą.
Jest Królem śmiertelnym,
a jednocześnie wiecznym,
bo panuje nad wiekami...

Jezus rodząc się z Maryi Dziewicy stał się człowiekiem. On wszedł do świata ludzi jako dziecko. To właśnie Dziecię przychodzi do Ciebie i do mnie, aby nas z Ojcem pojednać, aby nas zbawić, abyśmy się stali Jego braćmi. Jezus – jako Nowonarodzony – przychodzi dzisiaj do mnie i woła: Tadeuszu, przyjmiesz mnie do siebie, do wszystkich przestrzeni swojego życia? Przyjmiesz Mnie w Eucharystii, w Moim słowie do Ciebie skierowanym – przyjmiesz Mnie? Czy potrafisz Mnie zobaczyć w drugim człowieku, w tym szczególnie, którego chciałbyś ominąć z daleka?

Do tego wszystkiego zachęca mnie Kościół, którego sam Jezus Chrystus jest Głową. Kościół zachęca mnie też do świętowania, do radości wynikającej z Wcielenia się Syna Bożego. Kościół zaprasza NAS WSZYSTKICH, abyśmy to świętowanie rozpoczęli we Wspólnocie. Wspólnotą jest stół wigilijny, przy którym łączymy się z naszymi bliskimi, dzieląc się tradycyjnym opłatkiem i obdarowując się nawzajem prezentami...

Warto w tym miejscu przypomnieć, że opłatek bożonarodzeniowy jest symbolem przyjaźni, rodzinnej miłości, pojednania i przebaczenia. Dzieląc się nim przy wigilijnym stole, zapominamy o wszelkich nieporozumieniach, kłótniach i dzielących nas różnicach; staramy się zobaczyć tylko to, co najlepsze w drugiej osobie i z głębi serca życzyć jej tego, co najlepsze.

Niech obchody Uroczystości Narodzenia Pańskiego, dla nas wierzących, nie ograniczają się do świętowania przy wigilijnym stole. Niech to będzie, nade wszystko, czas oddania Panu chwały poprzez uczestnictwo w Eucharystii. Okażmy

Panu Bogu swoją wdzięczność za to, że zesłał nam swojego Syna, jako Zbawiciela i Odkupiciela. Uczestnicząc we Mszy Świętej poczujmy się wspólnotą. Wspólnotą, dla której Jezus Chrystus ofiarowuje się cały. On bowiem uniżył samego siebie, przybrał postać sługi i narodził się w skrajnym ubóstwie – dla nas!

Potwierdzeniem tego niech będzie **„Orędzie Betlejemskie”** wg Lamberta Nobena:

Narodziłem się nagi – mówi Bóg – *abyś ty potrafił wyrzekać się samego siebie.*

Narodziłem się ubogi, *abyś ty mógł uznać mnie za jedyne bogactwo.*

Narodziłem się w stajni, *abyś ty nauczył się uświęcać każde miejsce.*

Narodziłem się bezsilny, *abyś ty nigdy się mnie nie lękał.*

Narodziłem się z miłości, *abyś ty nigdy nie zwątpił w moją miłość.*

Narodziłem się w nocy, *abyś ty uwierzył, że mogę rozjaśnić każdą ciemność.*

Narodziłem się w ludzkiej postaci, *abyś ty nigdy nie wstydził się być sobą.*

Narodziłem się jako człowiek, *abyś ty mógł stać się synem Boga.*

Narodziłem się prześladowany, *abyś ty nauczył się przyjmować wszelkie trudności.*

Niech ta świadomość pozwoli nam naśladować Zbawiciela w pokorze, miłości, czystości i ubóstwie, i w przekonaniu, że jesteśmy przez Niego kochani w sposób bezinteresowny.

**Niech Boży pokój zagości w nas
i w naszych rodzinach,
a radość z narodzenia Zbawiciela
owocuje w nas przez cały 2024 rok.**

Oprac. Tadeusz

Mój Patron *cd. ze str. 4*

zagięły. Do Polski kult ten wprowadził król Zygmunt III Waza, który wywodził się ze Szwecji. Stąd też usilnie zabiegał i uzyskał zgodę Stolicy Apostolskiej na szerzenie kultu i umieszczenie go w kalendarzu liturgicznym. Grób św. Henryka, biskupa z Uppsali, misjonarza i męczennika znajduje się w rzymskiej bazylice Santa Maria Sopra Minerwa, gdzie 19 stycznia 2012 r. papież Benedykt XVI spotkał się z katolicko-luterańską pielgrzymką z Finlandii, która zgodnie z tradycją, jak co rok, przybyła do Wiecznego Miasta z okazji święta patrona kraju – Świętego Henryka.

Oprac. Barbara

* * *

Od kilku miesięcy jest z nami ks. Henryk – jakże to ważny i potrzebny duszpasterz. Ksiądz Henryk Stippa, decyzją biskupa Krzysztofa Włodarczyka dołączył do naszych czcigodnych kapłanów. Oprócz swoich codziennych powinności wikariuszowskich, ma on za zadanie w sposób szczególny – sobie i Panu Bogu tylko wiadomy – prowadzić właściwymi ścieżkami młodzież.

Z racji imienia życzymy Księdzu, by praca na niwie Pańskiej przynosiła obfite owoce, dawała wiele radości i była wspierana przez świętego Patrona, a Pan Bóg niech błogosławi obficie.

Szczęść Boże.

Redakcja

Pobłogosław Jezu drogi!

Obrazek prymicyjny z 1931

DOBRO, PRAWDA I PIĘKNO

Wchodzimy w AD 2024. Poprzedni rok był – decyzją władz Bydgoszczy – Rokiem Andrzeja Szwalbego i TMMB. Można by o tym długo, można by dotknąć sprawy we wszelaki sposób.

To był ważny rok! Każdy drobiazg dotyczący upamiętnienia największego bydgoskiego Wizjonera oraz najszacowniejszego Stowarzyszenia raduje! Czy wykorzystaliśmy ten piękny czas, czy potencjał drzemiący w Bydgoszczy został uruchomiony, a jeśli, to w jakim stopniu? Funkcjonują różne opinie, także skrajne.

MK dotykał również symboliki owego roku. Próbowaliśmy ukazać wielkość postaci Andrzeja Szwalbego, szczególnie w kontekście Jego życiowego drogowskazu, którym była platońska Triada: Dobro, Prawda i Piękno.

Jak wyglądałaby Bydgoszcz bez tego Pana? Według mnie marnie, a nawet bardzo marnie. W kończącym się roku chciałbym spojrzeć na dokonania z punktu widzenia wspólnoty ochrzczonych. Najbardziej raduję się z odprawionej w intencji Andrzeja Szwalbego Mszy Świętej, w Jego parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa. Pasterz Diecezji Bydgoskiej, ks. Proboszcz oraz koncelebra, Akademia Muzyczna – piękna oprawa, świątynia wypełniona po brzegi, no i wdzięczność córki Andrzeja

Szwalbego – Krystyny. To było takie nasze – wspólnota bydgoska – zjednoczenie się przy ołtarzu Pańskim, w intencji wielkiego Bydgoszczanina.

Ale to nie tylko to – pamiętaliśmy o grobie Patrona roku, pamiętaliśmy podczas wymieniańek w listopadowe dni, a także w dniu rocznicy śmierci, podczas Mszy Świętej u NSPJ za Ojczyznę.

Działo się wiele: koncerty, wykłady, filmy, konkursy, wywiady, tysiące „szwalbówych kart” opatrzonych przez Drużynę Strażników Pieczęci specjalną – okolicznościową pieczęcią, medale pamiątkowe.

Zwieńczeniem Roku Andrzeja Szwalbego była rzecz niebywała – młodzi ludzie

związani z Akademią Muzyczną powołali orkiestrę Musica Antiqua im. Andrzeja Szwalbego. Oby to był projekt długodystansowy!

No i „wisienka na torcie”! Bydgoszcz uzyskała – na wniosek władz – miano Miasta Kreatywnego UNESCO w dziedzinie muzyki. To szóste miasto kreatywne w Polsce – ogromne wyróżnienie.

Czy byłoby to możliwe bez Andrzeja Szwalbego? Trudno wyobrazić sobie.

Dbajmy o pamięć o Andrzeju Szwalbe, szczególnie o Jego działaniach na rzecz lepszego świata za pomocą kultury i nauki. Niech dobro, prawda i piękno towarzyszą nam każdego dnia. *Andrzej Adamski*

ZAKRYSTIANKA

Zakrystianin – od słowa zakrystia – nazywany często kościelnym, to zakonnik, zakonnica, ale też w większości przypadków osoba świecka, która – krótko mówiąc – sprawuje nadzór nad zakrystią. Wykonuje prace w kościele, a niekiedy i wokół niego. Do obowiązków i roli, które spełnia, można zaliczyć: otwieranie i zamykanie świątyni, dzwonienie dzwonem przed Mszą i w czasie procesji, opieka nad paramentami, dbanie o porządek i czystość w zakrystii i kościele. Ponadto przygotowanie szat i naczyń liturgicznych do obrzędów, pomoc kapłanowi przy zakładaniu szat przed Mszą i zdejmowaniu po Mszy. Bywa, że zastępuje ministrantów przy celebracji Mszy Świętej i podczas sprawowania innych obrzędów i sakramentów.

Przyzwyczailiśmy się, że funkcję zakrystianina-kościelnego pełnią przeważnie panowie. Tak się składa, że w naszym kościele od pierwszego grudnia 2023 r. tę funkcję objęła pani Magdalena. Kobieta wcale nie w wieku «matronalnym». Spróbuję zadać pytanie, co skłoniło ją do podjęcia się tak mało popularnego zadania.

Nieczęsto zdarza się, żeby młoda kobieta – żona – była zakrystianką. Czy czuje się Pani w związku z tym wyjątkowo?

– *Ks. Proboszcz obdarzył mnie swoim zaufaniem, więc tak. Obawiałam się reakcji*

ludzi ponieważ są oni raczej przyzwyczajeni do tego, że kościelny to starszy pan. Obawy okazały się niepotrzebne, ponieważ parafianie przyjęli mnie z sympatią. Zakrystianką nie zostaje się tak po prostu. Ja kocham Kościół i kocham ludzi. Czuję się integralną częścią Kościoła i chcę mu służyć. Do tej pory udzielałam się w parafii św. Wojciecha śpiewając w scholii oraz służąc jako Ministrant Słowa Bożego. Przygotowywałam się do tej pracy na specjalnym kursie dla zakrystianek i zakrystianów, zorganizowanym przez Centrum Formacji Liturgicznej naszej Diecezji.

Nie czuje się Pani trochę intruzem, jako kobieta, w zakrystii?

– *Absolutnie nie! Mam najpiękniejszą pracę, ponieważ mam możliwość przebywania w ciągłej bliskości z Panem. Każdy dzień zaczynam Eucharystią, to też wartość dodana. Praca ta zapewnia mi też utrzymanie. Jednocześnie traktuję ją jako służbę dla drugiego człowieka i dla Kościoła. Mam nadzieję, że z czasem wszyscy się przyzwyczajają i zaakceptują moją obecność zarówno w zakrystii, jak i w przestrzeni kościoła.*

A jak małżonek zareagował na to? Przecież to jest zajęcie bardzo absorbujące czasowo. Zajęte są na przykład niedziele i niekiedy do późna – wieczory.

– *Popołudnia przeważnie są wolne. Mąż mój również jest zaangażowany w służbę w Kościele. Jest Nadzwyczajnym Szafarzem Komunii Świętej. Moją decyzję o zmianie pracy przyjął ze zrozumieniem i nie ukrywam, że z nadzieją, że będę mniej zestresowana, niż w poprzedniej pracy, a to już dla niego wielka radość i dobra nowina. Życzę zatem wytrwałości i wiele satysfakcji z tej nie najłatwiejszej również pracy. – Dziękuję i do zobaczenia w parafii.*

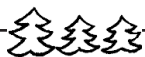
Rozmowę przeprowadził
Tadeusz

10 grudnia, w niedzielę, gościliśmy w parafii o. Dawida Wilczyńskiego – redemptorystę, który na wszystkich Mszach Świętych głosił kazanie. Mówił też o biurze Radia Maryja w naszej parafii, które za zgodą śp. ks. proboszcza Jerzego Gołębiewskiego założyła i prowadziła parafianka śp. p. Stefania Biernacka. Było to pierwsze w Polsce biuro RM, jakie wtedy powstało. Następne tworzyły się później.

Z o. Dawidem przyjechali studenci, którzy prezentowali uczelnię AKSiM w Toruniu i zachęcali do podjęcia nauki w tej uczelni.

BP

DUCHOWA RZECZYWISTOŚĆ – ANIOŁOWIE (1)

*Aniołowie się radują,
pod niebiosy wyśpiewują:*

Gloria, gloria, gloria in excelsis Deo.

Tekst niejednej kolędy wspomina o Aniołach. Gdzie byśmy nie spojrzeli wokół siebie – mnóstwo aniołów. Chyba nie ma kościoła, w którym nie znaleźlibyśmy figury Anioła, obrazu czy malowidła na ścianie z Aniołem. Oczywiście w naszym kościele pw. Świętej Trójcy także możemy je znaleźć, chociażby na ścianach prezbiterium, ale jest też jeden – dobrze widoczny – ten na szczycie ambony, zapewne dzisiaj chce zwiastować nam radość wielką – tak jak pasterzom. Niemal każdy z nas również ma w domu jakieś figurki aniołów, aniołków – nieraz nawet całe wielkie kolekcje – oby one symbolizowały nam naszych Aniołów Stróżów i inne Dobre Duchy, które **realnie są wokół nas, chociaż ich nie widzimy**; gorzej – jeśli są to tylko anioły „na szczęście” pochodzące z różnych „ezo-sklepów”, gdzie stoją na półkach obok innych talizmanów i amuletów.

Przeżywamy piękny czas Bożego Narodzenia. W tym okresie liturgicznym czytania mszalne, częściej niż zwykle, wspominają o Aniołach. Pismo Święte ukazuje nam, że Święta Rodzina namacalnie czuła ich obecność. Maryja – podczas zwiastowania w Nazarecie – nie tylko go widziała, ale zwyczajnie z nim rozmawiała. Świętemu Józefowi Anioł Pański ukazał się we śnie i wytłumaczył, jak ma się zachować względem brzemiennej Maryi. Później jeszcze – po

wizycie Mędrców ze Wschodu – Józef usłyszał od Anioła, by uchodził do Egiptu, by ratować Boże Dziecię. I kolejny raz – po śmierci Heroda – w Egipcie ukazał mu się Anioł Pański we śnie i polecił, by wracał z Dzieciątkiem i Jego Matką. Także przed pasterzami, strzegącymi w nocy swej trzody, stanął Anioł Pański, by „obwieścić światu” o narodzinach Zbawiciela, z dokładną „instrukcją”, jak Go znaleźć. Tym razem jednak nie był to jeden Anioł, ale *nagle przyłączyło się do Anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami:*

*«Chwała Bogu na wysokościach,
a na ziemi pokój
ludziom Jego upodobania».*
(Łk 2, 13-14)

Słowami tego Hymnu Anielskiego modlimy się – najczęściej śpiewając – podczas Mszy Świętej.

Wszystkie powyżej wspomniane teksty ewangeliczne mają ze sobą wiele wspólnego. Że wszystkie dotyczą Aniołów, to wiemy, wspólną cechą jest też to, że wszyscy podczas pierwszego swojego spotkania z Aniołem słyszą słowa: „Nie bój się!” – I to nie powinno nas dziwić, bo każdy z nas – będąc w tak „nieziemskiej” sytuacji – z pewnością przestraszyłby się. Najważniejsze jednak jest to, że każdy z nich – **zarówno Maryja, Józef, jak i pasterze – całkowicie ufają Bożemu Pośłańcowi i wchodzą w realizację Bożego planu, chociażby był on najdziwniejszy, nieracjonalny, czy może nawet określilibyśmy go jako „niewiarygodny”.**

Dzieciom pewnie łatwiej jest przyjąć tę

prawdę, one chłoną wszystko, co się im przekazuje – nawet niezwykle zdarzenia z bajek traktują jako realnie możliwe, nie zawężają wszystkiego – tak jak dorośli – do wąskiej perspektywy poznawania świata tylko przez doświadczenie tego, co nam przekazują zmysły (wzrok, słuch, węch, smak i dotyk). Ta droga prowadzi nas tylko do poznawania materii. Ale w nas jest „coś” więcej.

W Katechizmie Kościoła Katolickiego czytamy: *Wyznanie wiary Soboru Laterańskiego IV stwierdza, że Bóg „równocześnie od początku czasu stworzył z nicości jeden i drugi rodzaj stworzeń, stworzenia duchowe i materialne, to znaczy aniołów i świat ziemski, a na końcu człowieka, który złożony z duszy i ciała łączy w sobie świat duchowy i materialny”* (KKK 327).

Właśnie jako dzieci uczyliśmy się pierwszych słów modlitwy do naszego Anioła Stróża. Dzisiaj jakby **zagubiliśmy poczucie obecności tego nadzwyczajnego Towarzystwa naszego życia**. Niech te święta Narodzenia Bożej Dzieciny otworzą nas na wymiar duchowy, pozwolą odczuć realną Bożą obecność oraz dadzą radość wspólnej obecności z bliskimi – tymi, którzy spędzają z nami ten świąteczny czas przy stole i kolędowaniu, nie zapominając o tych, którzy są z nami duchowo, również naszym duchowym wiernym Towarzyszu – Aniele Stróżu, wspólnie oddając chwałę Nowonarodzonemu Jezusowi. Kto wie, ilu nas będzie wszystkich przy stole... z pewnością nikt nie będzie sam. **I NIE BÓJ SIĘ** uświadomić sobie ICH obecność.

*Jeszcze raz pozwól cieszyć się
dzieckiem w nas...*

(„Kolęda dla nieobecnych”)

cdn.

Oprac. Iwona Skorupska

Świątełko Betlejemskie

We wtorek, 12 grudnia, na wieczornej Mszy Świętej w naszej parafii zagościła liczna grupa harcerek i harcerzy. Ci młodzi ludzie przynieśli Świątełko Betlejemskie, które pomimo dramatu, jaki rozgrywa się w

Ziemi Świętej, zdołano wywieźć i przekazać światu. Kto zapragnął mieć je w domu, mógł je zdobyć odpalając od świątełka w kościele lub od kogoś, kto je przejął od harcerzy. Niech to Świątełko Betlejemskie niesie radość z narodzenia Pana i pokój wszystkim sercom. BP

Modlimy się w intencjach papieża Franciszka

Intencje, które papież wyznacza na dany miesiąc, w których on sam się modli i prosi innych o modlitwę.

INTENCJE PAPIESKIE styczeń 2024 r.
O dar różnorodności w Kościele. Modlimy się, aby Duch Święty pomagał rozpoznawać dar różnych charyzmatów we wspólnotach chrześcijańskich i odkrywać bogactwo różnych obrządków w łonie Kościoła katolickiego.

KĄCIK DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

KOCHANI

Niech nadchodzące święta będą dla nas czasem szczególnym. Chciałabym, abyśmy umieli zachwycić się Bogiem, który z Miłości do człowieka przychodzi na świat jako małe Dzieciątko. Staje się człowiekiem – podobnym do nas, żeby dzielić z nami zarówno radości jak i kłopoty. Sam też nie miał łatwo – urodził się w stajence, Mama położyła Go w żłóbku. Pewnie było mu zimno, niewygodnie. Nie miał luksusów. Nie dostał prezentów na Boże Narodzenie!

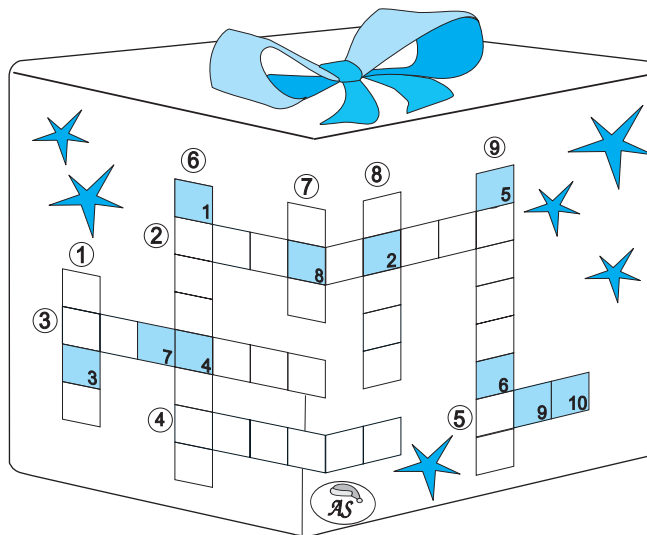
Tak bardzo nas kocha, że chciał być z nami, wszystko jedno, co się stanie. Pomyślmy w święta o tym, jak bardzo Pan Bóg nas kocha, że zesłał na świat Swojego Syna, żebyśmy mogli być zbawieni.

Życzę Wam, aby Boża Dziecina udzielała swojego błogosławieństwa, wszelkich łask i darów potrzebnych, każdego dnia napełniała sercem, miłością, radością i pokojem.

A teraz zapraszam Was do rozwiązania krzyżówki świątecznej:

Poziomo

- Śpiewali Chwałę Bogu na wysokości
- Dzielimy się nim w Wigilię
- Poprzedza Święta Bożego Narodzenia, czas radosnego oczekiwania
- Ryba zamiast kości ma ... (liczba pojedyncza)

1	2	3	4
---	---	---	---

5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	----

Pionowo

- ... Narodzenie
- Imię jednego z Trzech Króli (wymieniamy go na końcu)
- Bóg się rodzi ... truchleje
- Chwała Bogu na wysokości, a na ziemi ... ludziom dobrej woli
- Imię jednego z Trzech Króli (wymieniamy go pośrodku).

Odgadnięte hasła wpiszcie do diagramu, a ponumerowane literki 1-10 w dolnym, prawym rogu diagramu wpiszcie w kolejności

Czas świąt Bożego Narodzenia to często czas odpowiedzi na proste pytania z wiersza ks. J. Twardowskiego: **Dlaczego jest Święto Bożego Narodzenia?**

Dlatego, żeby uczyć się miłości do Pana Jezusa.

Dlatego, żeby podawać sobie ręce.

Dlatego, żeby się uśmiechać do siebie.

Dlatego, żeby przebaczać.

do tabelki pod krzyżówką – utworzą one rozwiązanie, które napiszcie na kartce. Nie zapomnijcie podać imienia i nazwiska oraz szkoły i klasy, do której chodzicie.

Prośba do dzieci.

Rozwiązania krzyżówek z MK adwentowego i świątecznego przekażcie księdzu Michałowi po niedzielnej Mszy Świętej do dnia 10 stycznia 2024.

Po tym terminie odbędzie się losowanie nagród, które będziecie mogli odebrać po 15 stycznia, w zakrystii. AS

RORATY DLA DZIECI

Tegoroczne roraty dla dzieci koncentrowały się wokół tematu światła. Ich hasło „Przyjdź, bądź mi światłem” zaczerpnięte jest z duchowych zapisków Matki Teresy z Kalkuty. Symbolem tego pragnienia stała się w naszej wspólnocie latarnia morska wskazująca bezpieczną drogę, gdzie źródłem światła jest Dzieciątko Jezus. Zasięg światła na morzu zależy w dużej mierze od wysokości budowli.

W naszym rozważaniu wysokość zależy od praktykowania cnót w naszym życiu. Są to roztropność, sprawiedliwość, umiarkowanie, męstwo – cnoty kardynalne oraz wiara, nadzieja i miłość – cnoty boskie. To one, jako podstawa naszej adwentowej drogi, uczą nas również lśnić blaskiem Chrystusa. Oprócz tego, na adwentowym oceanie pływają statki, które skrywają w sobie adwentowe zadania do wykonania. Jak zawsze dowodem skuteczności są dobre uczynki, które za-

pisujemy na przygotowanych serduszkach. Ostatecznym celem adwentowej drogi jest uświadomienie sobie, że każdy z nas ma stać się światłem Chrystusa na drogach innych ludzi.

ks. Michał

Miesięcznik Kościelny Parafii Świętej Trójcy w Bydgoszczy. Kolegium Redakcyjne: zespół wraz z ks. proboszczem. Adres do korespondencji: Parafia Świętej Trójcy 85-224 Bydgoszcz, ul. Świętej Trójcy 26. Konto Parafii Świętej Trójcy: BNP Paribas Bank Polska S.A. Oddział w Bydgoszczy nr PL 18 2030 0045 1110 0000 0047 4790. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania lub przeredagowywania nadesłanych materiałów. Strona internetowa parafii: www.trojca.info